

Formanden: Sammen med denne sag foretages de øvrige på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Lovforslaget (nr. 162) findes i tillæg A. sp. 2245, fremsættelsen i tidenden sp. 4607),

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af parfumer, toiletmidler m. v.

(Lovforslaget (nr. 163) findes i tillæg A. sp. 2235, fremsættelsen i tidenden sp. 4607),

Første behandling af forslag til lov om midlertidig forhøjelse af afgift af gevinster i klasselotteriet, gevinster ved lotterispil m. v. samt tipping.

(Lovforslaget (nr. 164) findes i tillæg A. sp. 2237, fremsættelsen i tidenden sp. 4607) og

Første behandling af forslag til lov om udstedelse af statspræmieobligationer.

(Lovforslaget (nr. 165) findes i tillæg A. sp. 2241, fremsættelsen i tidenden sp. 4607).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Egon Jensen: Befolkningen kunne, hvis den kun læste ganske bestemte aviser, tro, at vi i det høje ting kun beskæftigede os med såkaldte buketter, og at der altså nu foreligger en ny buket. Det indtryk, at finansministeren ustandselig kommer med forslag om afgiftsforhøjelser, skal jo helst fæstnes solidt. Intet er mere forkert. Her er jo ikke tale om en tredje buket, men om nye blomster i stedet for dem, man har afvist eller pillet ud. Målet har hele tiden været det samme, nemlig at skaffe et kasseoverskud på 1.200 mill. kr., og jeg har forstået efter avisreferater og også efter udtalelser her i det høje ting, at man stort set er enig herom; men det hjælper jo ikke, hvis man ikke samtidig vil midlerne hertil. Der er absolut ikke tale om en ny afgiftsbølge, men kun om erstatninger. Det er ikke nok bare at afvise, man må også anvise nye udveje eller forslag, og hertil har man fra oppositionens side ikke været

særlig villig, idet man bortset fra et enkelt parti ikke på noget område har anvist andre muligheder, men kun har fremført kritik.

Man har på forskellig måde søgt at fremstille socialdemokratiet som et særlig skatteglad parti. Intet er mere forkert; men vi er parat til at lægge ryg til selv upopulære foranstaltninger for at sikre økonomien. Ingen kan på nogen måde beskyldes os for at angle efter popularitet ved blot at være imod. Begejstringen fra mit partis side over de foreliggende afgiftsforslag kan hurtigt overses, men vi betragter dem som nødvendige, hvis vi fortsat skal sikre økonomien og dermed den høje beskæftigelse og yderligere fremskridt på mange områder.

Nogle aviser har — lidt anstrengt, synes jeg — prøvet på at fremstille det, som om man nu efter overenskomsternes lønforhøjelser vil tage pengene igen og endda dobbelt. Man går uden at bekymre sig om realiteterne ud fra, at gennemsnitsdanskeren rammes af alle afgifter og foranstaltninger. Ganske vist gør man til sidst i et par linjer opmærksom på, at det retter sig jo næste år. De samme aviser gør sig åbenbart ikke den tanke — eller vil måske ikke gøre sig den — at uden hensyn til lønforhøjelserne skulle der gennemføres forbrugsbegrænsende foranstaltninger, for det er ikke mindst det, der her er tale om. Hvis der ikke var fremsat forslag herom, er jeg sikker på, at de samme aviser ville anklage regeringen for ikke at have gjort det.

Der tales i denne tid så meget om ansvarsfølelse, og i denne forbindelse erindrer jeg en udsendelse i fjernsynets Ekko. Udsendelsen kom, lige efter at mæglingforslag var fremsat, og lige inden afstemningen skulle begynde. Man begyndte udsendelsen med at sige noget i den retning: nu skal vi have mere i løn, og så vil folketinget gøre alt for, at pengene tages fra os igen. Jeg må indrømme, at det var en god optakt til afstemningen om forslagene — ganske vist med modsat fortegn. Nu fik vi vedtaget mæglingforslaget og dermed sikret arbejdsro, men det var i hvert fald ikke Ekkos skyld.

Når jeg fremdrager dette eksempel, er det, fordi man ikke mindst fra socialdemokratiets side er interesseret i, at der bliver skabt arbejdsro, og al tale om socialdemokratisk slagside f. eks. i fjernsynet er da